

Dosarul nr.3ra-921/15

Instanța de fond: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău – O. Melniciuc

Instanța de apel: CA Chișinău – N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahopol

Î N C H E I E R E

01 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președintele completului,
judecătorul:
Judecători:

Svetlana Filincova,
Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

examinând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Publicația Periodică ”Makler” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat privind anularea deciziei de sancționare nr. 368 din 21 iunie 2013,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2015, prin care a fost admis apelul Publicației Periodice ”Makler” Societate cu Răspundere Limitată, s-a casat hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 01 septembrie 2014, prin care acțiunea reclamantului a fost respinsă,

C O N S T A T Ă :

La 30 august 2013 PP ”Makler” SRL s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat privind anularea deciziei nr 368 din 21 iunie 2013, prin care reclamantul a fost sancționat financiar cu amendă în mărime de 21 600 lei pentru nerespectarea termenului de înregistrare a facturilor fiscale în Registrul general electronic al facturilor fiscale.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că la 23 aprilie 2013 organul fiscal a efectuat la PP ”Makler” SRL un control cameral sub aspectul respectării termenului de înregistrare a facturilor fiscale în Registrul general electronic al facturilor fiscale. Verificarea s-a finisat prin întocmirea actului de control nr. 1-639539 din 23 aprilie 2013, în temeiul căruia a fost adoptată decizia nr. 368 din 21 iunie 2013, prin care agenul economic a fost sancționat pecuniar sub formă de amendă în mărime de 21 600 lei.

Reclamantul s-a adresat pîrîtului cu o cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea deciziei nr.368 din 21 iunie 2013, indicînd motivele legale de admitere a contestației. Prin decizia nr. 374 din 05 august 2013 obiecțiile depuse de PP ”Makler” SRL au fost respinse ca neîntemeiate.

PP ”Makler” SRL consideră că decizia nr.368 din 21 iunie 2013 a fost emisă cu încălcarea legislației, concluziile expuse sunt nefondate, iar amenda este aplicată ilegal, urmînd a fi anulată. Organul fiscal nu a luat în calcul că facturile fiscale, care potrivit deciziei nr.368 din 21 iunie 2013 au fost înregistrate în Registrul general electronic cu încălcarea termenului, au fost întocmite și înregistrate în registrul

general electronic în loc de facturile fiscale anulate. Anularea facturilor fiscale a fost rezultatul indicării în acestea a datelor eronate, care nu au putut fi corectate printr-o factură fiscală de ajustare și respectiv au fost înlocuite cu facturile fiscale cu datele corecte. Prin urmare, facturile neînregistrate nu pot fi considerate ca înregistrate cu întârziere, deoarece data înregistrării lor este data înregistrării facturii fiscale inițiale.

Prin hotărîrea judecătoreiei Rîșcani, mun. Chișinău din 01 septembrie 2014 acțiunea PP "Makler" SRL a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 24 septembrie 2014 PP "Makler" SRL a contestat-o cu apel, solicitînd casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărîri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2015 apelul declarat de către PP "Makler" SRL a fost admis. S-a casat hotărîrea judecătoreiei Rîșcani, mun. Chișinău din 01 septembrie 2014 și s-a emis o nouă hotărîre, prin care s-a anulat decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr.368 din 21 iunie 2013.

În motivarea soluției instanța de apel a reținut că în baza deciziei nr.368 din 21 iunie 2013 PP "Makler" SRL a fost sancționată pecuniar sub formă de amendă în mărime de 21 600 lei în temeiul art.260, alin.(4¹) Cod fiscal pentru nerespectarea termenului de înregistrare a facturilor fiscale în registrul general electronic al facturilor fiscale. Potrivit art.234, alin.(1¹) Cod fiscal în redacția Legii nr.267 din 23 decembrie 2011 sancțiunea fiscală nu se aplică în întregime, iar în cazul în care a fost deja stabilită, se anulează în întregime, dacă nu apar obligații fiscale suplimentare. Aceste prevederi nu se extind asupra art.253, 254, 255, 256, 257 alin.(2), 259, 260, alin.(4), 262, 262¹, 263. Articolul în baza căruia a fost sancționată PP "Makler" SRL nu se regăsește în lista celor, la care nu se aplică absolvirea de răspundere pentru încălcările fiscale și în temeiul deciziei de sancționare nu au apărut obligațiuni fiscale suplimentare.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 15 mai 2015 Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a contestat-o cu recurs, solicitînd casarea acesteia cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la doptarea deciziei a interpretat eronat legea.

Intimatul PP "Makler" SRL la 17 iunie 2015 a depus referință, solicitînd respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 03 martie 2015. (f.d.170-173)

Din informația de la f.d.185 rezultă că recurentul a făcut cunoștință cu decizia motivată a instanței de apel la 25 martie 2015.

Cererea de recurs depusă la 15 mai 2015 se consideră a fi depusă în termen.

Analizînd materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În speță, se observă că recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinând cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiași articol stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, reieșind din prevederile art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Examinând argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținând cont de actele anexate la dosar, se constată că recursul înaintat de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat împotriva deciziei instanței de apel nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit celor expuse, în temeiul art. 432, 433, 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E :

Se consideră inadmisibil recursul, declarat de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Publicației Periodice "Makler" Societate cu Răspundere Limitată împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat privind anularea deciziei de sancționare nr. 368 din 21 iunie 2013.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul:

Svetlana Filincova

Judecători:

Dumitru Mardari

Maria Ghervas